

தமிழ்நாடு வார திதி தீபம்

தமிழின் முதல்தாவர திதி தீபம்

தீபம்

www.deepamtv.asia

விலை 30 ரூபா • தீபம் 205 • 24.11.2019

பதிவு இலக்கம் : 105267

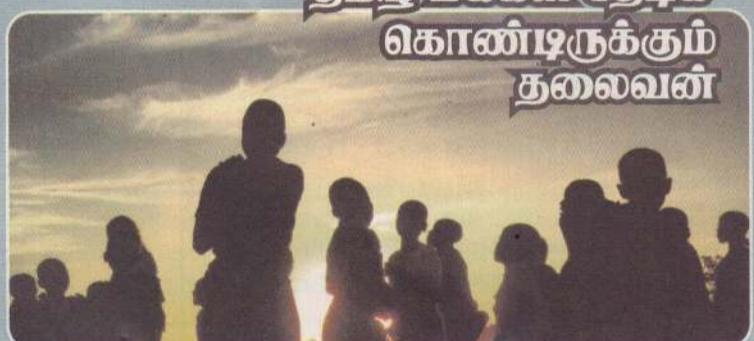
சசிகா லெனர்ஸ்
THE SASIKA LEARNERS

அரசு அனுமதி பெற்ற சார்திப்பியிற்கிடப் பாடசாலை

L

HOTLINE : 077 722 6247

E-mail : sasikadrivingschool@gmail.com Web : sasikalearners.com

சசிகா லெனர்ஸ்
THE SASIKA LEARNERS

அரசு அனுமதி பெற்ற சார்திப்பியிற்கிடப் பாடசாலை

தொலையைக் காரியால்யம் : இல.57, வேண்டுகிணி, அறுப்பானம்.

தொ.தீல் : 021 221 7578, 021 221 7678
077 614 0361, 077 722 6247

உட்கரை வீதி, சாஸ்காலை.
021 225 1664, 070 301 3016
கே.கே.எஸ் வீதி, மாண்புகம்.
021 224 3393, 070 301 3014

வாங்களாவட்சி சந்தி, வேலைகள்.
021 221 5472, 070 301 3012
கீரிமலை வீதி, மண்டத்துறை.
070 255 4135

இல.281c, மணிக்குட்டோபுர வீதி, பழைய கண்டி வீதி (பிரதான வீதி) காலைக்கர.

தொ.தீல் : 021 222 8004, 070 301 5004
021 225 2454, 070 510 2484

E-mail : sasikadrivingschool@gmail.com Web : sasikalearners.com

தூ தமிழ் பேசும் மக்களுக்கான தனித்துவமான பத்திரிகை

வடமாகாணத்தில்..

- வெல்லனை தீவு அல்லது ஸெடன் தீவுகள் எனப்பேது வடக்கில் பெரிய கூட்டுறைக்கப்பட்ட தீவாகும்.
- யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் ஒரே ஆறு - வழுக்கை ஆறு (பருவகால ஆறு).
- கிளங்கையில் காணப்படும் குளங்களில் மூன்றாவது பெரிய குளம் - இரண்ணமடுக் குளம்.
- "செங்கையாழியன்" என அழைக்கப்படும் வடமாகாணத்தின் எழுத்தாளர் - கலாநிதி க.குணராசா.
- வவுனிக்குளத்தை கட்டுவித்தவன் - எல்லாளன்.
- பனைமரத்தின் விஞ்ஞான பெயர் - Borassus flabellifer.
- வடக்கிற்கான ரயில் சேவை 1989.01.19 பின் 13.10.2014 உத்தியோகபூர்வமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- இரண்ணமடு நீர் விநியோக திட்டத்திற்கு உதவி வழங்குவது - ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி.
- இரண்ணமடு நீர் விநியோக திட்டத்திற்கு மாற்றிடான மற்றுமொரு திட்டம் - ஆறுமுகம் திட்டம்.
- யாழ்ப்பான பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது - ஆகஸ்ட் 1, 1974
- வடமாகாணத்தில் ஓவ்வொரு வருடமும் மரம் நடையை தினம் நவம்பர் 01 - 30 வரை கொண்டாடப்படுகிறது.
- யாழ்ப்பான நூர்ல்லிலையம் ஏரிக்கப்பட்ட ஆண்டு - 31.05.1981.
- யாழ்ப்பான வரலாற்றை கூறும் நூல்கள் - வையாபால், யாழ் வைவப மாலை.
- யாழ்ப்பான பல்கலை கழகத்தை உருவாக்கியவர் - சேர் பொன் இராமநாதன்.
- மன்னருக்கான ரயில் சேவைகள் 1914ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் யந்தத்தின் பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது - 14.03.2015.
- மன்னார் - நாவற்குழி பிரதான பாதை A32. தொடரும்...

அது ஒரு அழகிய ஏரி. அந்த ஏரியில் அழகிய ஆமை ஒன்று தனது கிரண்டு வாத்து நன்பர்களுடன் வாழ்ந்து வந்தது. தினமும் அந்த இரு வாத்துகளை ஆமை சந்திப்பது வழக்கம்.

ஒருநாள் அந்த இரண்டு வாத்துகளும் வருத்தத்துடன் காணப்பட்டன. கிடைக்கண்ட ஆமை, "ஏன் இருவ

ரும் வருத்தத்துடன் உள்ளீர்கள்", என்று கேட்டது. "பல வருடங்களாக மழை பெய்யாத காரணத்தால் இந்த ஏரி வறண்டு வருகிறது. இன்னும் சில காலத்திற்கு பிறகு இங்கு முற்றிலும் நீர் வறண்டுவிடும். எனவே நாங்கள் இருவரும் பக்கத்துக்கு ஊரில் உள்ள ஏரிக்குச் செல்ல இருக்கிறோம்", என்று வாத்துகள் கூறியது.

"என்னை விட்டு செல்வதற்கு உங்களுக்கு எப்படி மனம் வந்தது. நீர் குறைந்தால் உங்களுக்கு உணவு தான் குறையும், எனக்கோ உயிரே போய்விடும். என்மீது உங்களுக்கு அன்பு இருக்குமானால் என்னையும் அழைத்துச் செல்லுங்கள்", என்று ஆமை.

"உனக்குத் தான் இறக்கைகள் கிடையாதே! உன்னை அழைத்துப்போக எங்களால் எப்படி முடியும்?" என்று வாத்து. அதற்கு ஆமை ஒரு உபாயம் செய்யலாம் என்றது. "ஒரு நீண்ட குச்சியை எடுத்து வாருக்கள். நான் நடுவில் என்னுடைய பற்களால் கொட்டியாய் பிடித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இருக்குமும் பிடித்து தூக்கிக் கொண்டு பறந்து செல்லுங்கள்", என்று ஆமை.

"நாங்கள் உயர்ப்பறக்கும்போது நீ வாயைத்தி நந்தால் கீழே விழுந்து இறந்து விடுவாய்" என்று வாத்துகள் கூறியது.

அப்படியானால் "பறக்கும்போது நான் வாய் போசாமல் இருக்கின்றேன்" என்று ஆமை கூறி

யது. இரு வாத்துகளும் இருபக்கமும் குச்சியை பிடித்து பறக்க நடுவில் ஆமை வாயில் பற்றிக் கொண்டு பறந்தன.

ஆமையும் நேரங்கு வாத்துகளும்

சிறிது தூரம் பறந்தவுடன் ஆமை சுந்தோஷ த்தில் துள்ளிகுதிக்க ஆரம்பித்தது. இரு வாத்துகளும் ஆமையிடம் "சிறிது நேரம் அழைத்தியாய் இரு. கில்லாவிலில் நீ கீழே விழுந்து விடுவாய்". என்று கூறியது.

செல்லும் வழியில் வாத்துகள் ஆமையுடன் பறந்து சொல்வதப்பார்த்த மக்கள் வாத்துகள் எதையோ தூக்கிக்கொண்டு கொண்டு போகி ஸ்ரீனி என கூச்சலிட்டனர். ஆமையின் கெட்ட நேரம் அந்த வார்த்தைகள் அதன் காதில் விழுந்தது. இந்த மக்கள் ஏன் கிப்படி கூச்சலிடுகி ஸ்ரீனி என வாய்திறந்து போ அது பிடித்திருந்த பிடி விட்டுவிட கீழே விழுந்த ஆமை உடல் சிதறி இறந்தது. கீழே விழுந்த ஆமை உடல் சிதறி இறந்தது.

நீதி: வருமுன் காப்போனும், சமயோகித புத்தியு

பாப்பா பாநூற் பாப்

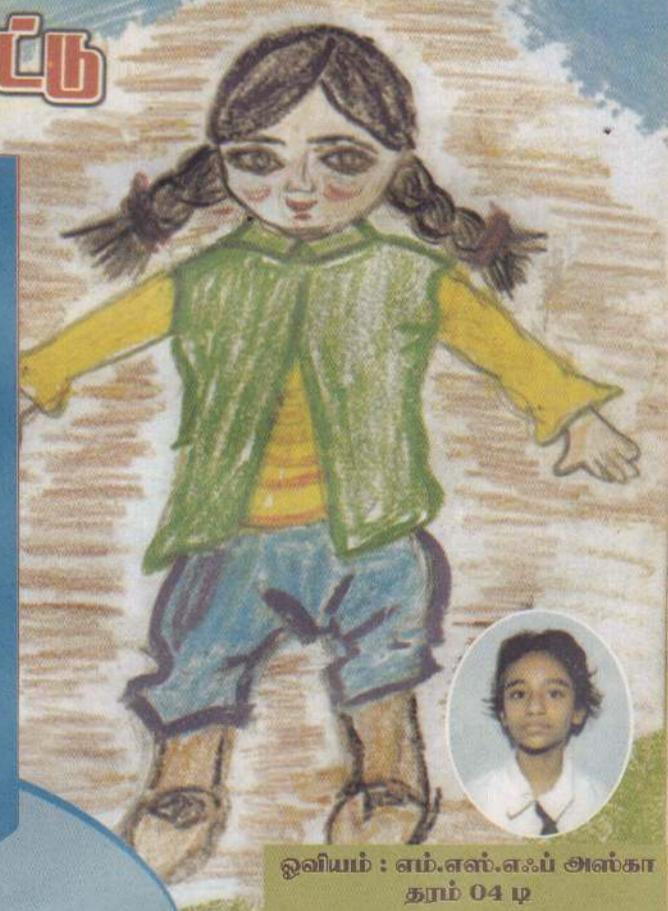
- வெல்கணையுர் சுரேஷ் -

பாப்பா பாடும் பாட்டுத்தான்
மனதை அள்ளும் பாட்டுத்தான்
பாப்பா குறலைக் கேட்டுத்தான்
உள்ளம் பூக்கும் பாட்டுத்தான்

தலையைத் தலையை ஆட்டி நாம்
கத்திப் பாடும் பாட்டுத்தான்
அழகாய்க் கண்கள் சிமிட்டி நாம்
அசைந்து பாடும் பாட்டுத்தான்

குட்டிக் குட்டிப் பாப்பாக்கள்
கூடிப் பாடும் பாட்டுத்தான்
எட்ட நின்று நீங்களெல்லாம்
ஏற்று மகிழும் பாட்டுத்தான்

நன்றி : கினிப்பா

இவியம் : எம்.எஸ்.எஃப் அவ்கா
தாம் 04 டி
யா/ நெடு ஆம்பப் பாடசாலை

பூஸ்கலாங் கஞ்போத்...

1. All Right
2. I am ok
3. Fine
4. Thank you
5. Thanks
6. I am fine
7. Not bad
8. Very well
9. They're fine
10. I'm very well
11. You are welcome
12. Okay
13. Thank you everyone
14. Yes sir
15. That's easy

- சரி
நான் நன்றாக இருக்கிறேன்
நலம்
உனக்கு நன்றி
நன்றி
நான் நன்றாக இருக்கிறேன்
கெட்டதல்ல
மிகநன்று
அவர்கள் நலம்
நான் மிகவும் நலமாக உள்ளேன்
உங்களுக்கு நல்வரவு
சரி
ஓவ்வொருவருக்கும் நன்றி
ஆமாம் ஜயா
அது எளிதானது

வரணம் நட்டுவோம்

தீபம்

“யாமார்க்கும் குழியல்லோம்”

24.11.2019 ————— தெம் - 205
gmail : newsdeepam19@gmail.com
விநியோகம் / விளம்பரம் : 021 492 7542, 077 198 9445

புதிய தலைமையும் சிறுபான்மை மக்களும்

நடந்துமுந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் ராஜபக்ஷை குடும்பத்தினரிடம் நாட்டை ஒருஞ் பொறுப்பைய் பெரும்பான்மை இனங் சோதாரர்கள் உப்படைத்து விட்டுள்ளார்கள். நிறை வேற்று அதிகாரம் கொண்ட நாட்டின் தலைவராக திரு.கோட்டபாய ராஜபக்ஷை அவர்கள் பதவிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதுடன் பிரதமராக அவரது சோதாரரும் முன்னாள் ஜனாதிபதியுமான மகிந்த ராஜபக்ஷையிமென்ம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

அமைதியும் சூப்சமும் மிக்க ஒரு நாட்டை. ஜனநாயக சோகாலிசித்தின் பெயரைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கே உரியது. இலங்கையைக் குழியரசு நாடாகப் பிரகட என் செய்தபோது அது ஸ்ரீலங்கா ஜனநாயக சோகாலிசிக் குழியரசு எனப் பெயர் மாற்றம் கண்டது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இந்த நாட்டின் உண்மையான ஜனநாயகத் தத்யோ சோகாலிசிக் குழியரசு எனும் முறையையோ ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த எந்த அரசும், அரசுத் தலைவர்களும் முன்னணுக்க முயலவில்லை என்பதே துயரம் தரும் விடயம்.

பெயரளவில் ஜனநாயக சோகாலிசிக் குழியரசு என்று சொல்லிக் கொண்டாலும், உண்மையில் இந்த நாடு பெள்த சிங்களக் குழியரசாகவே இயங்கி வருகின்றது என்ற கச்பான உண்மையை உகைம் அறியும். நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை நடை முறைக்கு வந்த பின்னர் ஜனநாயகத் தன்மைகள் மீறப்பட்டு, சோகாலிசித்தின் பெயரால் ஒருவகையான சர்வத்திரா ஆட்சிமுறைக்கு இந்த நாடு ஆட்சிப்படி நேர்ந்தது ஒரு விபத்து என்றோ, எதிர்பாராத நிகழ்வு என்றோ எவரும் கூறிவிட முடியாது. அது மிகத் துல்லியமாகத் தொலைநோக்குடன், தீவிர பெள்த சிங்கள அடிப்படைவாத இலக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆட்சி முறையை என்பதை அரசியல் அறிந்த எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்த ஆட்சி முறை மாற்றமே ஜனநாயக முறைப்படி ஒரு சர்வத்திராரியை ஆட்சியில் அமர்த்தும் ஒரு அரசியல் அதற்மத்திற்கு வழிகோலியதென்றார். அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளாலேயே 1977 இன் பின்னர் இந்த நாடும், மக்களும், குறிப்பாகச் சிறுபான்மை இனமக்களும் அனுபவித்து வரும் துன்பங்களுக்கும், பேரழிவுகளுக்கும் காரணமாகியிருக்கின்றது.

நிறைவேற்று அதிகார முறையை நீக்குவோம் எனச் சூஞரைத்தபடி பதவிக்கு வந்த சகல ஆட்சித் தலைவர்களும். அதனை மேலும் இறுகப் பற்றிக் கொண்டு சர்வத்திரார் சுதந்திர ஜனநாயக தற்மத்தைப் புறந்தளியே ஆட்சி அதிகாரத்தைச் செலுத்தி வந்துள்ளார்.

இதன் பெறுபேறு சர்வதேசத்தில் மனிதாரிமை மீறுவதாகக் கடுமையான விமர்சன ஈக்களுக்கு குள்ளாகும் நாடாக இலங்கையை அடையாளப்படுத்தியுள்ளது. உலகைங்கும் இலங்கைக்கு உரித்துடைய விடயங்களான சிறுபான்மை இனமக்களைக் குறிப்பாகத் தமிழர்களை அரசியல் தஞ்சம் கோரி அலையும் அகதிகளாக ஆக்கியுள்ளது.

இந்த வெட்கக்கேடான நிகழ்வு ஒரு ஜனநாயக சோகாலிசிக் கொள்கையுடன் பெள்த தற்மத்தின் அடிப்படையில் இயங்குவதாகக் கூறுப்படும் ஒருநாட்டுக்கு ஏற்படுத்தைதல் எதுவானாலும் இப்போது பொறுப்பேற்றுள்ள நாட்டின் தலைவர் பதவியை ஏற்ற நாளில் தான் சிங்கள மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனாதிபதி என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சுட்டிக் காட்டியதுடன், பெள்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படும் என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

அதேசமயம் தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் தனக்கான ஆதாரவை வழங்க வேண்டும் எனவும் கேட்டுள்ளோரும். சிறுபான்மை இனமக்களின் பிரச்சினைகள் குறித்தோ, அதற்குத் தீவு காண முயனும் தன் எண்ணக்கருப்பியோ எதுவும் குறிப்பிடாது ஏமாற்றமளிக்கும் விடயமே ஆகும்.

எதுவானாலும் நாடு புதிய தனது தலைவரின் முன்னால் ஏராளமான சவால்களை முன்வைத்துள்ளது. அவர் அதனை ஜனநாயக சோகாலிசிக் கோட்டப்பட்டின் அடிப்படையிலா அல்லது சிங்கள அடிப்படைவாதச் சிந்தனைப் போக்கிலை அனுகூப் போகின்றார் என்பதே இன்றுள்ள கேள்வி.

தேர்தல் காலத்தின் போது கடந்த கால அவை அனுபவங்களை மறப்போம்! மன்னின்போம்! புதிய யுத்ததை ஏற்படுத்துவோம்! என்று பிரச்சார மேடைகளில் முழங்கிய பெறும்பான்மை இனத்தின் அரசியல் தலைவர்கள் வருங்காலத்தில் எப்படி செய்யப்பட போகிறார்கள்? எல்லா வகையிலும் அடக்கப்பட்டும், ஒடுக்கப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும் விரக்கியின் விழிம்பில் வாழும் சிறுபான்மை இனமக்களின் எதிர்காலத்திற்கான உத்தரவாதத்தைப் புதிய அரசு ஏற்படுத்துமா? அல்லது புதிய மொந்தையில் பழைய கள்ளு என்ற கதைதான் தொடருமா? இதற்குப் பதில் தரவேண்டியது புதிய ஆட்சித் தலைமையா? காலமா? அல்லது கடவுளா?

ஆனால் ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம். தீர்கான நம்பிக்கையுடன் கூடிய உறுதியான பதிலை வழங்கக் கூடிய தலைமையோ, ஆளுமையோ, தற்துணிவோ, எமது தமிழ் தலைவர்கள் என்ற கூறிக் கொள்வோரிடம் இல்லை என்பதே அதுவாகும் ஏனைனில் வரலாற்றால்

தெந்தகு மனையி ஸ்ரீகி டெப்ரிமிகு சிறைய்ப் பாலும் பதந்திர விரண்டு மாறிப் பழிகுத் திழிவும் ராவும் விதந்தகு கோடியி ஸ்ரீவைந்தனையை பாரதீ தேவி! நின்னைத் தொழுதிடல் மறக்கி வேனே.

தேவி! நின் வொளியை நாத தேயமோர் தேயமோ? அவியங் குண்டோ? செம்மை அறிவுண்டோ? ஆக்க முண்டோ? காவிய நால்கள் நூனக் கலைகள்வே தங்க முண்டோ? யாவிய ரண்டோ நின்றன் யாலனம் படைத்தி ஸ்ரீதார்?

நின்னருள் வழறி ஸ்ரீதார் நிகரிலாச் செல்வ ரேனும் பன்னருங் கல்வி கேள்வி படைத்துயர்ந் திப்பா ரேனும் மின்னரும் எண்ணி ஸ்ரீதார் வழங்க ரேனும் அன்னவர் வாழ்க்கை பழாம் அணிகள்வேய் ரின்தோ பொய்யார்.

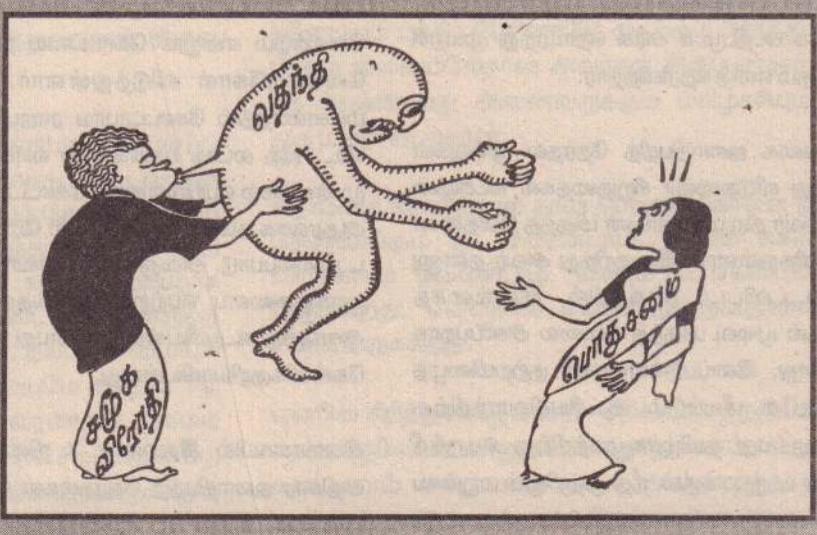
சுந்தரச் சிரிப்பு

கவலையாடு பெரியன். ஆருக்கும் சகவில்லையா?

மச்சாள் ஒரு புது கீழுக்கட்டியிருக்கிறான்.. குடும்பத்துவுக்குப் போறன்

கல்யாணத்தை நினைக்க கைகால் பதறகிறது... மாப்பிள்ளை மணவரையில் ஆமிரம் சனத்திற்கு முன்னால் உங்களுக்குப் பக்கத்தில் வந்து இருக்கப்போகிறேனோ தெரியவில்லை

நன்றி : சிரித்திரான் சித்திரக்காத்து

மாவீரர் வாரம்

வீரத்தின் அடையாளம் கார்க்திகைக்க திங்கள்

தமிழ் மன்றில் குளிர்மௌயான தீங்கள்கள் ஜப்பிசியும், கார்த்திகையும்.. அதிலும் கார்த்திகைக்கு என்று தனிச் சிறப்பும் பெருமையும் உண்டு. ஆம் மாவீரர்களை நினைவு கூரும் திங்களும் அம்மா வீரர்களை உடைக்குதிற்குக் காட்டிய மாவீரன் பிறந்த திங்களும் கொண்டதே இக்கார்த்திகைத் திங்களாகும்..

நவம்பர் இருபத்தாறு முதல் மாவீரன் சங்கர் தன் தலைவனின் மதியில் தலை வைத்து வீர்சாவடைந்த நாளாகும்.. அதைத் தான் மாவீரர் நினைவு நாளாக அறிவித்தார் தலைவர். அதற்கு அடுத்த நாளான நவம்பர் இருபத்தியேழும் என்பது தமிழின வரலாற்றில் என்றுமே எவ்வாறு கண்டிராத ஒப்பாரும் யிக்காரும் கிள்ளாத மாவீரன் பிறந்த நாளாகும்.

அதனாற்றான் கார்த்திகைத் திங்களை மற்றைய திங்களிலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாக ஈழத் தமிழனம் பெருமையுடன் நினைவு கூருகிறது. மக்கள் மனங்களில் விதைக்கப்பட்ட மாவீரர்கள் புதைக்கப்பட வில்லை. விதைக்கப்பட்டார்கள் என்று தான் கூறுகிறோம். அப்படி என்றால் அவர்கள் மாவீரர்கள் துயிலும் கிள்ளங்களில்தானே விதைக்கப்பட்டார்கள் என்று கேட்கலாம் ஆம்! அவர்கள் அங்கிருந்து பிறந்து எழுந்து வருவார்களா? அப்படி கிள்ளை அவர்களை நாம் நினைவு கூருவதற்காம் அவர்களது ஈகம் வீண்போகாது காப்பாற்ற வேண்டியது மக்கள் என்பதனை காட்டுவதற்காகத் தான்.

மாவீரர்கள் கண்ட கனவுகள் கொண்ட கிட்சியங்கள் வாழ்ந்து கொடிருக்கும் மக்களின் உள்ளங்களில் உயிரோட்டமாக இருக்க வேண்டும். அவர்களது கனவை நன்வாக்க வேண்டும். தங்களது காலத்தில் கில்லாவிட்டாலும் அடுத்த சந்ததியாவது விடுதலை பெற்று வாழ வழி காண வேண்டும் என்பது தான் அவர்கள் மனங்களில் விதைக்கப்பட்டதன் பொருளாகும்.

உண்ணானோன் பிறந்து வீர்சாவடை தமிழின்கொண்டதியாக தீபம் தலீபன் என்ன கூறினார். நான் மற்ற மாவீரர்களுடன் இருந்து மக்கள் புரட்சி வெடிக்கட்டும் மரைட்டும் தமிழீழம் அதை வாழுவதில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன் என்று. அதன் உட்பொருள் தான் பொருள்தான் மாவீரர்கள் விதைக்கப்பட்டனர் என்பதன் தத்துவமாகும். தலீபன் அதை சொல்லிய பொழுது மாவீரர்களின் எண்ணிக்கை அறுநாற்றுக்குச் சுற்றுக் கூடுதலாகவே இருந்தது. அதன் பின்னர் போர் வலுப்பெற்று பெரும்

போராக வளர்ச்சி அடைந்த நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான மாவீரர்கள் தமிழனத் தின் விடுதலைக்கு வித்தாகினார்கள். இந்த எண்ணிக்கை இரண்டாயிரத்து ஒன்பதுமே திங்களில் ஆயுத மென்னிப்பின் பின்னர் எத் தனை ஆயிரம் என்று தெரியாமலே இருக்கிறது. ஆனால் அம்மாவீரர்களின் கனவுக்கு என்ன ஆனது அவர்களின் கிட்சியங்கள் மக்களின் மனங்களில் விதைக்கப்படவில்லையா? என்ற ஜயம் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்றைய அரசியல் நிலைமைகள் அவ்வாறுதான் என்ன வைக்கின்றன. தேர்தல் அரசியல் தவிர்க்க முடியாதது ஆனால் அதற்காக மாவீரர்களின் கிட்சியங்களை வைத்து அரசியல் செய்யமுடியாது.

அரசியல் யாபின் ஆறாவது திருத்தத்துக்கு அமைய வே அரசியல் செய்ய முடியும். ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு அது பொருந்தாது. ஆனால் அரசியலில் உள்ளவர்கள் தனித் தமிழீழம் கோருவது ஆறாவது திருத்தத்துக்கு அமைய முடியாது. ஆனால் அரசியலில் உள்ளோர் தர்யகம் தேசியம் சுயநிற்றனையம் பற்றிப் பேசுவது அரசியல் யாப்புக்கு முரணானது அல்ல என்பதை உணர்ந்து அரசியலில் ஈடுபடுவதுதான் மாவீரர்களுக்கான இன்றைய என்று அரசியல் உணர்வேண்டும்.

அப்படி உணர்ந்தால் தான் அது மாவீரர்களின் கனவுக்கு ஒரு ஆறுதலான செய்தியாக இருக்க முடியும். ஆனால் நாம் என்ன செய்கிறோம் இரண்டாயிரத்து இந்துக்குப் பெய்பதிச் செய்திருக்கக் கூடாது அப்படி ஆதுரித்திருக்க வேண்டும் என்று இன்று பிரேத பரிசோதனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு வெட்கக் கேடான நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

விடுதலைக் காப் போராடியவர்களை தமது உயிரை தமிழினத்தின் எதிர்கால சந்ததிக்காக கொடுத்து வித்தாகிய வர்களைச் சாதாரண அரசியல்வா திகளைப் போலவும் அரசியல் கட்சிகள் போலவும் ஒப்பிட்டு பேசுவும் எழுதுவும் செய்கிறோம். இதுதான் நாம் அவர்களின் ஈகத்திற்கு, அளிக்கும் மதிப் பாகுமா ஆயுதப் போராட்டம் தோற்றும் பெறாத காலம். அப்பொழுது தமிழினப் பெரும்பலவர் காசி ஆணந்தன் ஒரு கனவு கண்டார். அதுதான் தமிழன் கனவு. அக்களவிலே அவருக்கு ஒரு படை தெரிந்து. அந்தப் படையைப் பற்றிப் பாடனார். அவரது பாடல் தமிழரசுக் கட்சியின் மேடைகளில் ஒலித்தன. அவர் புலிப்படை பற்றிப் பாடனார்.

ஆனால் அப்பொழுது புலிப்படை இருக்கவில்லை. ஆனால் தமிழரசு மேடைகளில் அவர்து பாடல்வரிகள் ஒலித்தன.

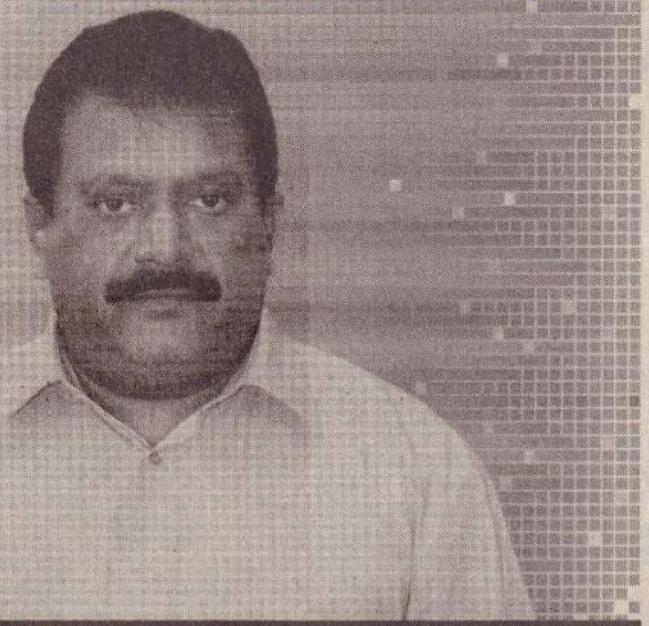
அந்தக்காலம் செல்வா காலம். மறவர் படைதான் தமிழிப் படை குட மானம் ஒன்று தான் அழப்படை வெறிகொள் தமிழர் புலிப்படை அவர் வெல்வார் என்பது வெளிப்படை என்பதுதான் அவர் கண்ட கனவு. அந்தக் கனவு வீருநடை போட்டது தான் உண்மை. ஆனால் இரண்டாயிரத்து ஒன்பதில் அதற்கு என்ன நடந்தது என்பது அதைவருக்கும் தெரிந்ததே. அந்த விழயலை நோக்கிய பயணம் ஆயுத மெள்ளினில் நின்றது. அந்த விழயலை நோக்கிய பயணத்தில் வித்தாகிப் போனவர் கள் தான் மாவீரர்கள். தமிழனின் வீரத்தை எங்கே காணலாம்? என்று கேட்டால் புற நானுற்றிலே காணலாம் என்பார்கள்.

ஈடியும் கொண்டு பொருதிய காலம் அது. அங்கே நடந்த போர்கள் மன்னர்களுக்கிடையிலே நடந்த போர்களாக இருக்கும். குறுநில் மன்னர்களின் மேலான போர்களாயிருக்கும். அதிலே புறமுதுகு காட்டாத சிறுவனின் வீரம் பேசப்பட்டிருக்கும். என் மகன் கோழை அல்ல என் வயிற்றில் பிறந்தவன் அங்கே போர்க்களத்தில் தோன்றுவான் என்ற வீரத்தாயின் உணர்வு இருக்கும். ஆனால் நாம் கண்ணால் காணும் மாவீரர்களின் வீரம் புறநானுற்று வீரத்தையும் விஞ்சியீர்மாகும்.

இன்று இனத்தின் நலனில் அக்கறை கில்லாமல் வாக்கு அரசியலில் முற்றாக மூழ்கிலிட்டோம். பதவிகளுக்குள் சங்கமமாகி விட்டோம். அன்று தமிழர் தாயகத்தின் முதல மைச்சராக தருகிறோம் என்றபொழுது பதவி வேண்டாம் இனத்தின் உரிமைகள் தான் முதன்மையானது என்று கூறிய தலைவர் எங்கே இன்று சின்னச் சின்னப் பதவிகளுக்காக உரிமைகளைப் பற்றி அக்கறை கொள்ள அரசியல் வாதிகள் எங்கே?

அவர்கள் எல்லாம் வருவார்கள் விளக்கேற்றுவார்கள். அஞ்சலி செய்வார்கள். மாவீரர்கள் தங்களின் சொத்து என்பார்கள். அவர்களை மறக்க முடியாது அவர்கள் வழியில் செல்வோம் என்பார்கள் ஆனால் அவருக்கு வாக்களியுப்புகள் என்பார்கள். மீண்டும் வேதாளம் முருக்க மறத்தில் ஏறிய நிலைக்குத்தான் தமிழனம் தள்ளப்படும்.

இனிமேலாவது விழித்துக்கொள் தமிழனமே. மாவீரர்களின் கில்லாவிட்டாலும் அவர்கள் கட்சிய லிட்சியத் தான் தமிழனின் நிறுத்துவமாக வீரத்தையெல்லாம் செலுத்தும் கார்த்திகைத் தினைக்காலிக் காணிக்கையாகும்..

தமிழ் மக்கள் தேடுக்கொண்டிருக்கும் தலைவர்

உலகமே உற்று நோக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் தலைமையில்லாத 10 ஆண்டுகள் கடந்தும் மாவீரர் தினநிகழ்வுகள் தமிழர்கள் வாழும் கிடங்களில் திட்டமிட்டு வருவது பிரபாகரன் அவர்கள் பிறந்தநாள் அன்றே எமது ஈழம் விடுதலை ஒளியின் பிரகாசம் தெரிந்த நாளாகும்.

யுத்தம் கிள்ளை, கிழப்புகள் கிள்ளை, யுத்தசத்தம் ஓய்ந்து விட்டிருக்கின்றது. ஆனால் மக்கள் மனதில் நிம்மதியிருக்கின்றதா என்றால் நிம்மதியில்லாத வாழ்வு என்கிறார்கள். யுத்தம் நடந்த போது அதனை எப்படியும் தலைவர் அவர்கள் தடுத்து விடுவார் என்கிற நிம்மதி மக்களிடம் இருந்தது. இப்போது பயம் உள்ளோயிருக்கிறது.

அரசியல் மூலம் தனி நாட்டையோ, தமிழர்பிரச்சனைகளுக்கான நீதியான தீர்வையோ பற்றுவிட முடியாதென்பதை தலைவர் உறுதியாக நம்பினார். ஆயுதப்போராட்டம் மூலம் சமூத்தை பற்றுவிடவோமென அவர் தீர்வை நம்பினார். அதற்காகவே தனது வாழ்வையும் கொடுத்தார். கொண்ட கொள்

வரிகளை அடிக்கோடு போட்டு வைத்திருந்தார்! என் எப்போதும் சீருடையில் இருக்கிற்கள்? என்று ஒருவர் கேட்டபோது “யாரும் அணியத் துணியாதது இந்த உடைதான். அதனால்தான் எப்போதும் இந்த உடையில் இருக்கிறேன்.” என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

“அவர் ஒருபோதும் புகைத்ததோ கிள்ளை. மது அருந்தியதோ கிடையாது. மற்றவர்களிடமும் கிட்டப்படுக்கத்தை அவர் விரும்பவில்லை. ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு இயக்கத்தில் கடுமையான விதியாகவே இருந்தது.

அக்காவின் திருமணத்தில் தனக்கு அணிவிக்கப்பட்ட மோதிரத்தை விற்றுத்தான் அமைப்புக்கு முதல் துப்பாக்கி வாங்கப் பணம் கொடுத்தார். அதன் பிறகு அவர் நடக அணிவதில்லை!

எந்த ஒயுதத்தையும் கழற்றி பூட்டும் தீர்மை விவரிடப் போதும் இருந்தது. ஒயுதத்தை விற்றுத்தான் அமைப்புக்கு முதல் துப்பாக்கி வாங்கப் பணம் கொடுத்தார். அதன் பிறகு அவர் நடக அணிவதில்லை!

ஒவ்வொரு நவம்பர் மாதமும் 25, 26, 27 ஆகிய மூன்று நாட்களும் பிரபாகரன் உண்ணாவிருதும் இருப்பார். 26 அவரது பிறந்தநாள். 27 மாவீரர் நாள். அன்று மாலை நூட்டு அறிவு கிள்ளாதவன் முழுமையான போராளியாக முடியாது என்பது அவரது அறிவுரை!

இயற்கை எனது நல்லபன். வாழ்க்கை எனது தத்துவாசிரியன். வரலாறு எனது வழிகாட்டி என்ற வார்த்தைகளைத்தான் அவர் தனது நாட்குறிப்பேட்டும் எழுதி வைத்திருப்பார்! போரில் யார் காயமடைந்து பார்க்கப்போனாலும், பொன்னியின் செல்வன் கதையில் வரும் பெரிய பழுவேட்டு கரையுக்கு 64 வீரத் தமுழுகள் உண்டு என்று சொல்லித் தெரியும் கொடுப்பாராம் பிரபாகரன்! ஆறு கோடியே 43 லட்சம் ரூபாயை பிரபாகரனுக்கு எம்.ஜி.ஆர். கொடுத்திருக்கிறார். பிரபாகரன் கொடுத்துப்பாக்கி ஒன்றைத் தனது தலைமைணக்குக் கீழ் எம்.ஜி.ஆர் வைத்திருந்தார்!

“தமிழீழ கட்சியத்தில் இருந்து நான் பின்வாங்கினால் என்னுடைய பாதுகாவலரே என்னைச் சுட்டுக் கொல்லலாம்” என்று பகிரங்கமாக அறிவித்திருந்தவர் பிரபாகரன்! இப்படிப்பட்ட ஆளுமை செறிந்த தமிழ்த் தலைவரைத்தான் மக்கள் இன்றும் தேடுக்கொண்டேயிருக்கின்றனர்.

பிரபாகரனுக்குப் பிழித்த புராணக் கதாபாத்தி ரம் கர்ணன். “தன்னிறப்புக்கும் உயிர்த் தியாகத்துக்கும் ஒவ்வொரு மணித்துளியும் தமாராக இருந்தவன் கர்ணன். அவனை எப்போதும் நினைப்பேன்” என்பார்!

“தமிழீழம் கிடைத்த பிறகு எனது பணி காயம் பட்ட போராளிகளைக் கவனிப்பதாகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றம் பற்றியதாகவும் மட்டுமே இருக்கும்” என்று பிரபாகரன் பகிரங்கமாக அறிவித்திருந்தார்!

பிரபாகரன் குறித்து தங்களது வாழ்க்கை வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் மிக உயர்வாக எழுதியிந்திய கிரானூவத்தின் உயர் அதிகாரிகள் மேஜர் ஜனாரல் ஹர்கிரத் சிங், ஜனாரல் சர்தேக்ஸ் பாண்டே, ஜனாரல் திபேந்திரசிங். விவர்கள் மூவரும் இந்திய அமைதிப் படைக்குத் தலைமை வகித்து பிரபாகரனுடன் மோதியவர்கள்! அநாதைக் குழந்தைகள் மீது அளவுக்கு அதிகமான பாசம் வைத்திருந்தார். செஞ்சோலை சிறுவர் கிள்ளை, காந்தரூபன் அறிவுச் சோலை ஆகிய காப்பகங்களை வைத்திருந்தார். “உயிர் பறிக்கும் சயலன்தான் எங்கள் இயக்கத்தை வேகமாக வளர்த்த உயிர்” என்றார் பிரபாகரன்!

தன் அருகில் இருப்பவர் குறித்து யாராவது குறை சொன்னால் பிரபாகரன் பதில் கிப்பட இருக்குமாம், “நான் தாய்மையாக இருக்கிறேன். இறுதி வரை இருப்பேன். என்னையாரும் மாற்ற முடியாது. நீங்கள் குறைசொன்னவரை என் வழிக்கு விரைவில் கொண்டு வருவேன்!” “ஒன்று நான் கிடையித்தில் வென்றிருக்க வேண்டும். அல்லது போராட்டத்தில் இறந்திருக்க வேண்டும். இரண்டும் செய்யாத என் கண எப்படி மாவீரன் என்று சொல்ல முடியும்?” என்று அடக்கமாகச் சொல்வார்!

“தமிழீழ கட்சியத்தில் இருந்து நான் பின்வாங்கினால் என்னுடைய பாதுகாவலரே என்னைச் சுட்டுக் கொல்லலாம்” என்று பகிரங்கமாக அறிவித்திருந்தவர் பிரபாகரன்! இப்படிப்பட்ட ஆளுமை செறிந்த தமிழ்த் தலைவரைத்தான் மக்கள் இன்றும் தேடுக்கொண்டேயிருக்கின்றனர்.

தமிழ்வாணன் கு

வாகனங்களை தயாரிக்கவும் அவர்களுக்கும் தெரியும்.. விடுதலை வேள்விக்கான மூலப்பொருட்களிலிருந்து முழுமையான தளபாடங்கள் வரை அவர்களே தயாரித்தனர்.. அவர்கள் மாலுமிகள் அல்ல.. கப்பலோட்டினர்.. அவர்கள் விமானிகள் அல்ல.. விமானம் இயக்கினர்..

அவர்கள் தத்துவம் பழுதவர்கள் அல்ல.. தத்துவமாகவே வாழ்ந்தனர்.. அவர்களில் பலர் பள்ளிப்படிப்பையே முழுத்து கிடையாது.. ஆனாலும் அவர்களைப்போல் களத்தில் யாரும் பாடம் கற்பிக்க முடியாது.. அவர்கள் வாழ்வின் அரிந்தவர்கள் அல்ல.. அவர்கள் புனித நால்களின் வார்த்தைகளை ஒத்திருந்தவர்கள் அல்ல.. ஆனால் அவர்களைப்போல் அர்த்தமுடைய வாழ்வை யாரும் வாழ்ந்துவிட முடியாது.. அவர்கள் புனித நால்களின் வார்த்தைகளை ஒத்திருந்தவர்கள் அல்ல.. ஆனால் அவர்கள் வெளியிலேயே கிள்ளையில் போயினர்.

உச்சரித்த மன் விடுதலை என்ற வார்த்தையை விடுபுனிதமானது வேறில்லை.. எந்த துறவியை விடவும் அவர்களுடைய துறவும் உயர்ந்தது.. எந்த தவசிகளின் தவங்களை விடவும் அவர்களின் விடுதலைத் தவம் உயர்ந்தது..

அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அடிப்பட்ட வாழ்ந்தனர்.. ஒரு நாளும் அமையாத நாள்கள் வாழ்ந்ததில்லை.. அவர்கள் இருந்தவரை அவர்களுடையதாக இருந்தது.. அவர்கள் இருந்தவரை எங்களுடையதாக இருந்தது.. அவர்கள் இருந்தவரை எங்களுடையதாக இருந்தது.. ஒரு தேசம் இருந்தது..

எங்கள் தாய் மன் எங்களிடம் கிள்ளையில் போன்று அவர்கள் வெளியிலேயே கிள்ளையில் போயினர்.

ஐயப்பன்

நாளை நமதே என
உன்னையும் என்னையும் போன்ற
இளம்பிள்ளைகள் வாழ்ந்தனர்..
நம் சம காலத்தில்.
உன் நாவிலும் என் நாவிலும்
நாள்தோறும் பேசும் தாய் தமிழழுத்தான்
அவர்களும் பேசினர்..
உன்னையும் என்னையும் போல்
அந்த இளம்பிள்ளைகள்..

ஸஹ்ர வயிற்றை நின்றும் தடவிப் பார்க்கிறார்கள்!

கு துன்னாகலைச் செல்வம்

தனது மகனைப் போர்க்களம் அனுப்பி விட்டு மகன் விரும்பும் பலகாரம் தொடக்கம் அணிவதற்கான ஆடைவரை அனுப்பும் தாய்மார்கள் ஒருபோதும் தனது மகனுக்கு மட்டும் அனுப்பியதில்லை. களத்தில் நிற்கும் ஏனைய பிள்ளைகளுக்கும் சேர்த்து அனுப்புவார்கள். அந்தளவுக்கு ஏனைய பிள்ளைகளையும் தமது பிள்ளைகள் போல் பார்க்கும் வீரத் தாய்மார்கள் இருந்தார்கள் எம் மண்ணில்.

அன்றைய காலங்களில், களமுனைகளில், களமுனைகளில், காலம் காக்கும் போராளிகளை ஒரு உற்சாகம் பிறக்கும். அம்மா இல்லாத போராளிகள் தமக்கு அம்மா கிடைத்தாக உணர்ந்த காலம் அது. தனது பிள்ளை மட்டும் தனது வீடு தேஷ்வரவான் என்று ஒரு தாயும் எதிர் பார்த்ததில்லை. அம்மாவின் கையால் சாப்பிட்ட அனைத்துப் போராளிகளும் வீடு தேஷ்வரவார்கள்.

மனவாறு பயிற்சி
முகாமுக்கு போராட்டத்தில்
சேரவரும் யாழ்ப்பான்
கிளைஞர்களை
பருத்தித்துறையில்
கபற்கவை அண்டிய ஒரு
பகுதியில் பாது காப்பான்
ஒரு வீட்டில் தங்க
வைய்யார்கள். அந்த
வீட்டில் ஒரு அம்மா மட்டும்
தான் தங்கி யிருப்பார்.
அந்த அம்மாதான்
வீர்களுக்கான உணவை
தயாரித்து வழங்குவார்.
உணவை வழங்குவது
மட்டுமல்ல புலிகள்
இயக்கத்தில் சேர
வருபவர்கள் தொரிய
சாலிகளாக
கிருக்கிறார்களா என்றும்
பார்த்துக் கொள்வார்.

ஊரே வியார்த்து பார்த்த தாய்மை ஈழத்தில் இருந்தது. இராணுவம் சுற்றி நின்றாலும் பசிக்குது என்று வந்த போராளிக்கு தனது பிள்ளைக்கு உணவு கொடுப்பது போல் கொடுத்துப் பசியாற அனுப்பிவைப்பாள்.

போராளிகள் வந்ததாக வீட்டுக்குள் தேடும் இராணுவ வத்தினரைப் பார்த்து ஒருபோதும் பயங் கொண்டதில்லை. பருந்தில் இருந்து

கோழிக்குஞ்சை பாதுகாக்கும் தாய்க்கோழி போல, போராளிகளை எந்தத் தாயும் பாதுகாப்பாள். அந்தத் தாய்மார்கள் என்றும் அமைதியாக இருப்பார்கள். இன்றும் அமைதியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் அமைதிதான் இன்றும் பலரை அமைதி கொள்ள வைக்கிறது.

இந்த மண்ணை மீட்பவர்கள் மட்டும் தமிழ்மூர் வரவும் என்று சொல்கிறார்கள். கடந்தகால நினைவுகளுடன் வாழும் விவரங்கள். தம்மை அடையாளப்படுத்த விரும்பவில்லை. எமது மண் விழவில்லை த போது தம்மை அடையாளப்படுத்த அவர்களால் முடியவில்லை.

1987 காலப்பகுதியில் மணலாறு பயிற்சி முகாமுக்கு போராட்டத்தில் சேரவரும் யாழ்ப்பான இளைஞர்களை பருத்தித்துறையில் கடற்கரை அண்டிய ஒரு பகுதியில் பாது காப்பான ஒரு வீட்டில் தங்க வைப்பார்கள்.

படகு எப்பொழுது வரும் என்று தெரியாது. ஒரு வாரம் ஆகலாம் ஒருமாதம் ஆகலாம் அந்தவீட்டில் தங்கியிருக்க வேண்டும். தரையில் நிற்கும் இந்தியப் படைகளின் கண்ணிலும் மண்தாவி ஒருநாள் வந்து படகு ஏற்றிச் செல்லும். அந்த வீட்டில் ஒரு அம்மா மட்டும் தான் தங்கியிருப்பார். அந்த அம்மாதான் வீர்களுக்கான உணவை தயாரித்து வழங்குவார். உணவை வழங்குவது மட்டும் ல்ல இயக்கத்தில் சேரவருபவர்கள் தொரிய சாலிகளாக இருக்கிறார்களா என்றும் பார்த்துக்கொள்வார். அதாவது அந்த இளைஞர்களிடம் தாய் தந்தையைப் பிரிந்து அந்தக் காட்டுக்குள் போகப் போகிறார்களா? போனால் வரமுடியாது. பயிற்சி கடுமையாக இருக்க

கும் என்று சொல்லும்போது அந்த இளைஞர்களின் முகத்தில் பயம் வருகிறதா அல்லது தாங்கள் வீட்டுக்குப் போகப் போரோம் என்று சொல்லுகிறார்களா என்று பார்த்து உறுதியள் இளைஞர்களை பயிற்சிக்கு அனுப்பும் அந்தத் தாயும் இந்த மண்ணில் தான் பிறந்தவள். பல போராளிகள் அந்த வீட்டில் இருந்த தாயின் அறிவுறையைக் கேட்டும் தெரியம் கொண்டவர்களாக மாறினார்கள். இப்படிப் பட்ட தாய்மார்கள் அன்று இருந்தார்கள். அதனால்தான் என்னவோ மாவீரர்கள் உருவானார்கள்.

சாள்ள் அன்றனி படையணியைச் சேர்ந்த போராளிகளுக்கு இரண்டுநாள் தான் விடுமுறை வழங்குவார்கள். களமுனையில் இருக்கியது போல பறந்து திரிவார்கள். அந்த இரண்டுநாளுக்குள் எத்தனை வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களின் சகம் விசாரித்துச் செல்வார்கள். அந்த இரண்டுநாளில் ஊரே அவர்களை உபசரித்து அனுப்பும் போது தான் என்னவோ களமுனைகள் விவர்களுக்கு ஒரு விளையாட்டாக இருக்கிறது. தாய் மண் விடுதலைக்காக பிள்ளைகளின் உயிர்செய்தை அனுப்பும் போது தான் என்னவோ களமுனைகள் விவர்களுக்கு ஒரு விளையாட்டாக இருக்கிறது. அந்த இரண்டுநாளில் ஊரே அவர்களை உபசரித்து அனுப்பும் போது தாய்மார்கள் தமது இரண்டாவது முன்றாவது பிள்ளைகளையும் போரிற்கு அனுப்பிய வரலாறு இங்குண்டு.

மாவீரர்களைப் பெற்றதாயைப் பார்த்து பெருமை கொண்ட தாய் மண். இன்றும் எதிர்பார்த்து நிற்கிறது மாவீரர்கள். முன்பு நவம்பர் 24.25.26. திகதிகளில் மாவீரர்களின் பெற்றோர்களுக்கு உணவு உடை வழங்கி கொரவப்படுத்தும் தலைவர் இருந்ததால் அப்படியானதொரு தலைவரை இன்றும் தேழிநிற்கிறது இந்த மண். கொட்டும் மழையிலும் மாவீரர் துயிலும் இல்லங்களில் ஏற்றும் தீப்கள் பிரகாசித்து எரியும் போது தாய்மார்கள் தமது இரண்டாவது முன்றாவது பிள்ளைகளையும் போரிற்கு அனுப்பிய வரலாறு இங்குண்டு.

மாவீரர்களை இதயங்களில் தாங்கி வைத்திருக்கும் தமிழ் மக்களின் மனங்களில் இருந்து என்றைக்குமே அவர்கள் கனவு

களை அழித்துவிட முடியாது என்பது போர்முடிவைப்பட்டு 10 வருடங்கள் கபந்த நிலையிலும் தமிழ் மக்கள் நினைவு கொண்டிருப்பதில் இருந்து தெரிகிறது. வல்லாதிக் கல்லரசுகள் போராளிகளையும் போராட்டத்தையும் அழித்தாலும் என்றைக்குமே தமிழ் மக்களின் மன உறுதியை அழிக்க முடியாது என்பது வடக்கில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் மாதம் மாவீரர் நாள் நினைவுகளில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்து கொள்வதில் இருந்து தெரிகிறது.

வல்லாதிக் கல்லரசுகள் போராளிகளையும் போராட்டத்தையும் அழித்தாலும் என்றைக்குமே தமிழ் மக்களின் மன உறுதியை அழிக்க முடியாது என்பது வடக்கில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் மாதம் மாவீரர் நாள் நினைவுகளில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்து கொள்வதில் இருந்து தெரிகிறது.

சிறுகதை

தன் மனத்தைப் போலவே உச்சிச்சுரியன் உமிழும் வெயில் தகித்துக் கொண்டிருக்க. முகமெல்லாம் கருமை போர்த்தி, மனம் சோர்ந்து விறாந்தையில் போட்பட்ட சாய்மனைக் கட்டிலில் வீழ்ந்தார் தம்பியண்ணை. "மல்ரி பெரல்களாய்" தியம் வெட்பது போன்ற உணர்வு. மனத்திலே பல்லாயிரம் ஆணிகளால் அறைந்த தவிப்பு. உள்ளத்துப் புழக்கம் உடலெல்லாம் வியர்வையாகி "சேட்" போடு ஒட்டி உடல் நசநசத்துவர எல்லாமே வெறுத்து போன்ற உணர்வு. அலுத்துக்கொண்டார்.

காலைச் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு வெளிக்கிட்டவர் ஒருமணியாகிவிட்டது - இப்போது தான் வருகின்றார். அவரது நிலைமையை என்னால் ஓரளவு உணர முழுந்தது.

"பிள்ளை... மாமாவுக்குக் குழக்க ஏதாவது கொண்டு வாலை. நடுவெளிலுக்காலை வாறார். குளிர் ஏதாவது குடிடையை..."

எனது முத்தவஞ்சுக்கு கூறியவாறே தம்பியண்ணக்கு முன்னிருந்த கதிரையிலே அமர்ந்து கொள்கிறேன்.

"என்ன தம்பியண்ணை கொஞ்சம் வேணங்கு வரக்கூடாதே வெயில் ஏறேக்கு முன்னம் - இந்த உச்சிவெய்யிலுக்காலை வாறியள்..."

தம்பியண்ணையை வருடும் வகையில் ஏதாவது

க. ராஜேஸ்கரன்னர்

கேட்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒப்புக்குக் கேட்டுவைத்தேன்.

அவர் தன்னை சுதாகரித்துக் கொள்கின்றார். எனினும் உள்ளார அவருக்கிருந்த பதகளிப்பு இன்னும் ஆரிய பாடில்லை.

தம்பித்துரை அண்ணை என்பதுதான் "தம்பியண்ணையின்" விரிந்த வடிவம் என்பது பலரும் அறியாதபோதிலும் அவரை "தம்பியண்ணை" என்றே அழைப்பது வழக்கமாயிற்று.

தம்பியண்ணை என்னுடைய தந்தையின் முத்தசோதரி - பெரியமாமியின் - மகன். அத்தான். வயதிலே முத்த மைத்துநீர்களை அத்தான் என்பதுதான் வழமை. எனக்கு நேரே இரு வயதுகள் முத்தவர் என்பதனால் எமக்கிடையே வயதினால் உண்டான வெறுபாடுகள் எவ்வடும் இல்லை. அத்தான் என்றாலும் ஒருவித நெருக்கம் கருதி "அண்ணை" என்று சொல்லி வரும் பழக்கம் என்னிடம் சிறுவயதிலிருந்தே

முறைவழுமைதியாக வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

எங்களுடைய குடும்பத்தில் முதல் பிறந்தவர் என்பதால் எனக்கு இலையை சோதரிகள் அவரை "முத்தத்தான்" என்றுதான் அழைப்பார்கள். என்னுடைய கடைசித் தங்கையின் உறவுமுறை இன்னும் வித்தியாசமானது. அவள் அவரை "தம்பியண்ணை அத்தான்" என்று தான் அழைத்துவருகிறாள்.

அந்தளவிற்கு எல்லோருக்கும் தம்பியண்ணை ஆகிவிட்டார் அவர்.

நீண்டகாலம் "தம்பியண்ணை" ஊரிலே இல்லை. நேர்று காலையில் தான் பயணத்தால் வந்திருந்தார்.

கண்டாவிலே தன்னுடைய மகனின் குடும்பத்தோடு ஆறு வருடமாக இருந்துவிட்டு இப்போதுதான் சொந்த ஊருக்கு வந்திருக்கிறார்.

"செல்லம், புதிதாகப் பிறந்த மாதிரிக்கிடக்கடா. எங்கடை ஊரிலை நிரும்பியும் காலை வைப்பன் என்னும் கனவிலும் நினைக்கவே இல்லையடா. ஒரு மாசமெண்டாலும் நின்றுதோன் போகப்போறன். உன்றை கடைசிப் பெறியன்கூட என்றை தோன்கு மேலாலை வளர்ந்திட்டான். எல்லாரையும் நேரை பார்க்க எவ்வளவு சந்தோசமாகக் கிடக்குத் தெரியுமே...?"

என்று தம்பியண்ணை நேற்று வந்தவுடன் ஆதங்கத்தோடு கூறிய வார்த்தைகள் இதயத்தை வருட நின்றன.

நீரைவழு பொக்கிழேங்கள்

செல்லத்துரை என்ற எனது பெயரைச் சுருக்கி "செல்லம்" என்று அழைப்பதுதான் அவரின் வாலாயம்.

"என்னைண்ணை என்னை முகமெல்லாம் ஒரு மாதிரி கிடக்கு? பேயறஞ்சுது மாதிரி என்ன வெக்கை தாங்கமுடியாமல் கிடக்கே...? என்ன ஒரே "ரென்ஷனா" இருக்கிற மாதிரிக் கிடக்கு. உங்கை உங்கட மருமேள் தேசிக்காய்த் தண்ணிலைச்சிருக்கிறாள் குழியுங்கோ. குஷ்சிட்டுப்பிறகு சாப்பிட்டுக்கொஞ்சம் "றெஸ்ற்" எடுங்கோ. கனகாலத்துப் பிறகு எங்கட வெயில் சுட்டுப்போச்ச..."

என்று என் குரலோடு நிலினம் சேர்ந்து அவரை கியல்புக்குக் கொண்டுவர முனைந்தேன்.

"என்னத்தைக் குடிச்சென்ன சாப்பிட்டென்ன எல்லாம்..."

தம்பியண்ணையின் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுவது

எமாற்றமா? நம்பிக்கையீனமா? கழிவிரக்கமா? என்னால் பகுத்தறிய முடியவில்லை.

"என்னைண்ணை...?" மொட்டையாகவே கேட்டேன்.

"எல்லாம் அழிஞ்சபோச்சத்பா. வீடும் சரி வாழ்க்கையும் சரி. வாழுவேண்டிய குழையை விட்டிட்டு வெளிக்கிட்டது பிழையாய்ப்போச்ச. எங்கட வாழ்க்கை குலைக்குச்சது...?"

தம்பியண்ணை எங்கள் வீட்டிலே தான் தங்கி நிற்கின்றார். அவருடைய வீடு சென்றவாரம் வரை "ஆயிக்காம்ப்" பாகத்தான் இருந்தது. அவருடைய வீடும். அதற்கு அருகிலுள்ள நான்கு வீடுகளும் சேர்ந்து இராணுவ முகங்களாகப் பாவிக்கத் தொடக்கி இப்போது ஏற்தாழ ஐந்து வருடங்களாகிவிட்டன. முக்கியமான இரண்டு சாலைகள் குறுக்கிடும் நாற்சந்தியின் அருகே அமைந்த வீடு என்பதால் அதிலே இராணுவமுகாம் இடுமொவிற்கு முக்கித்துவம் பெற்றிருந்தது.

இராணுவத்திற்கு மட்டுமல்ல. எங்கள் வாழ்விலும் கண்களும் பார்வையுமாக இணைந்துவிட்ட பெருமை அந்த வீட்டிற்கு உண்டு. எங்கள் குடும்பகளின் தாய்வீடு அது. என்னுடைய தந்தையும், பெரியமாயியும். சின்னமாயியும் பிறந்த டீப் அது. எங்களுடைய பேரன் பேர்த்தி உயிரோடு இருந்த காலத்திலே எங்கள் மூன்று குடும்பகளினாதும் கருவறையாக அந்த வீடுதான் விளங்கியது. நானும் என் அடை இரு சோதரிகளும் அந்த வீட்டிலே தான் பிறந்தோம். சின்னவர்தான்

நாம் இப்போது இருந்துவரும் அம்மாவின் சீதனவீடில் பிறந்தவள். எங்களைப் போலவே தம்பியண்ணையும். அவரது ஒரு சோதரியும் அங்கு தான் பிறந்தார்கள். சின்னமாயிக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. அப்பா அம்மாவின் வீட்டுக்குச் சென்றதுபோல சின்னமாயியும் சின்னமாவின் வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டாள். தம்பியண்ணையின் குடும்பமும், மச்சாள் குடும்பமும் கிந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறும்வரை அங்குதான் வாழ்ந்துவந்தனர். நான்கு தலைமுறைகள் நலமாக வாழ்ந்த அந்த நாற்சார் வீட்டிற்கு ஒரு வரலாறு உள்ளதை இந்த ஊரில் இன்று அறிந்தவர் சிலரே.

தம்பியண்ணை, கன்டாவில் நின்ற காலத்தில் எனக்கு எழுதும் கடிதங்களில் ஒன்றில் கூட அந்த வீட்டின் பெருமையை உணர்த்தி அதனை விசாரிக்கத் தவறியதில்லை.

"செல்லம் எங்கட வீடு எங்கட பேரன் பேது. அம்மா ஜோ, நாங்கள், எங்கட பெடி பெட்டை எல்லாம் சீவிச்சீ ஒழியாமத் திரிஞ்ச இடம். எங்கட பேரப்பிள்ளையான் அந்த

வலி சுமந்த வர்த்தகவில் முழுகிப்பொரும் வாழ்க்கை

பகுதி 2

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

இண்கையில் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2017இல் ஆண்டு பெற்றவரி 3இல் திகதி நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த தகவல் அறியும் உரிமைச்சட்டத்தினை (RTI) பயன்படுத்திக் காணாமலாக்கப்பட்டோரின் தகவல் களையோ, அல்லது அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று அறியவோ சாத்தியங்கள் இருக்கும் என நாங்கள் நினைக்கவில்லை. இந்த சட்டம் மக்களுக்கு உதவும் என்று தெரியவில்லை. ஆட்களை கண்டுபிடிக்க தெரியாதவர்கள் எப்படி தெனுாடக பதில் சொல்வார்கள்?"

காணாமல்போனோர் அவுவகம் (O.M.P.) இருந்து என்ன பயன்? அவர்கள் எங்களை ஏமாற்றதான் வந்தவர்கள். அவர்கள் அரசுக்கு ஆதரவானவர்கள். அவர்களால் எங்களுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. எங்கட காலந்தான் போகிறதே தவிர ஒன்டும் முழுந்தபாடு ல்லை."

கடைசி மகள் தான் மேகலை.
எந்தோட இருந்தா, காணாமல் போது 15 வயது.
விசுவமடுவிலை டைப்பெயர்ந்து இருந்தும் அங்கதான் யாச்சா. 10ஆவது வகுப்பு பாஸ் பஸ்ஸிளவா. 1989 தொடக்கம் டைப்பெயர்ந்து. எல்லா தீடும் ஓமத் திரிக்க விள்ளையை யாத்திப் பயாக்கவனையில் வைச்சிருந்தன். பொக்கவனையில் வைச்சு 2009.2.24 சுற்றி வாலைப்பில் பிள்ளையைக் கொண்டு போலை. நான் கூட கொண்டு போலை.

மக்களின்றை டைங்களில் இராணுவம் இருக்கிறது. மக்களுக்குத் தொழில் இல்லை. உழைப்பு இல்லை. முல்லைத்தீவு மாவட்டம் முழுக்க இராணுவம் தான் அதிகாரம் பண்ணுது. அரசாங்கம் தான் எங்கட பிள்ளைகளின்றை நினைக்குப் பதில் சொல்ல வேணும்" மக்களின் காணி, பறி போயிருக்கு, சாப்பாட்டுக் கடை, புடவைக் கடை முன்பள்ளி பாடசாலை, விவசாய உற்பத்தி, சலுகை, இரண்மைடு தண்ணி கூட எமக்கு இல்லை.

ஆனாலேக் குழ எண்டு எல்லா இடமும் பதிஞ்சனான். மூன்னிவாய்க்கால் இப்பெயர் விலையும் கழுத்து முட்டும் தண்ணிக்க போயும் பிள்ளையின்ற செழியிக்கேற் எல்லாம் கவனமாய் கையோட கொண்டு வந்தனான். பிள்ளையைத் தான் கையோட கொண்டு வர முடியேல்லை. கிளிநூச்சி செல் வா நகருக்கு அடுத்து ஊற்றுப்புலம் அங்க் தான் பெரிய மகள் இருக்கிறா. அவா சாப்பாட்டு உதவி செய்வா. மதியம் மட்டும் சாப்பாடு தருவா. பண உதவி வாங்க முடியாது. வயசான நேரம் ஒரு உதவியும் இல்லை. இரவில் யாரும் உதவி செய்தால் சமைப்பன்: முதியவருக்கான கொடுப்பன வாத தருகினம் ரூபா 1900. அது எனக்குக் காணாது, ஆனாலும் சமாளிக்கிறன்.

"பிள்ளை என்னைத் தேழி வரும். பிள்ளை வாற நேரம் நான் இருப்பனோ தெரியாது! நான் இல்லாத நேரம். பிள்ளையை யாரும் தேட மாட்டாங்கள். இருக்கும் வரை நான்தான் தேவேன். 8000 காசு பிள்ளை பெயரிலே மக்கள் வங்கியில் இருக்கு. அதைக் கூட என்னாலை எடுக்க முடியேல்லை. காணாமல் போன சான்றிதழ் தரக் கேக்கினாம். பதிவு செய்து கடிதம் குடுத்தன். 6 மாதம் அலுவலகத்தில் கிட்டித்து 6 மாசத்துக்கு பிறகு திரும்ப தந்திசினம். முதல் 2 மாதம் காணாமல்போனது எண்டும். மீதி மாதம் மரணம் எண்டும் போட்டு தருகினம். அதனால் நான் வேண்டாம் எண்டு விட்டிட்டன். என்றைக்கையில் பிள்ளையின்றை புத்தகம் இருக்கு. இதாரம் காட்டியும் பணம் தரவில்லை.

யாழ். தர்மினி பத்மநாகுன்

ஜ.சி.ஆர்.சியிலை பதிவு செய்து புத்தகம் கீடுத் தனான். அதையும் அவை ஏற்கேல்லை. 2 வருடமாக காணேல்லை, பின்பு மரணமானார் என்று தாற் மரணச் சான்றிதழை எப்பிடி நான் ஏற்கிறது? உயிரோட இருக்கிற பிள்ளைக்கு எப்படி மரணச் சான்றிதழ் வாங்க முடியும்? புத்தகம் எங்கட கையில் இருக்கு. நான் காசு வாங்காமல் அப்பிடியே விட்டிட்டன்."

"மகளை நினைக்கிற நேரம் எல்லாம் அழுகை வரும். யாரும் ஏதும் கதை கேட்டால் மனசுக்கு கஷ்டமாய் இருக்கும். ஒரேயோசிக்கக் கொண்டு இருப்பன். தலை வளியாய் இருக்கும். ஒரு உதவி இல்லை. தனி மையில் கஷ்டப்படுறன். எங்கு ஒன்று நடந்தால் பார்க்க கூட ஆளில்லை. பிள்ளை பாத்சல் நல்லாலும் வந்து என்னைப்படுமோ தெரியாது. என்ன நடந்த நோ தெரியாது. என் மகள் மேகலை பாத்சக் கொண்டு இருந்தவள். பொக்கண்ணயில் இராணுவ சுற்றிவளைப்பில் காணாமல் போயிட்டா, பாய்ப்பெயையும். விளையாட்டிலை யும் கெட்டிக்காரி. எப்போதுமே பாய்ப்புத்தான் அவளின்றை யோசனை. அப்பு நிறைய சேர

மிகிகேற் வைச்சிருந்தவள்.

"இராணுவம் சுத்திவளைப்பிலை பிடிச்சது. அந்த நேரமே வவுனியா கதிர்காமர் முகாம் போயிட்டம். நான் தனியாத் தான் முகாம் போனேன். ஆமி கொண்டு போனது தான். நானும் முகாமுக்கு போனதும் ஜ.சி.ஆர்.சி க்கு சொல்லி தேங்னனான். பொவில்க்கும் பதிஞ்சன் கிளிநூச்சிக்கு 2010 ஆம் ஆண்டு வந்த பிறகு ஜோசப் காம், ஜ.சி.ஆர்.சி க்கும். முகாம் பொவில்க்கு எல்லாம் பதிஞ்சக் கொடுத்தன். யாரும் பதிஞ்சதுக்கு ஒடுதாரம் தரேல்ல. மனித உரிமைக்குமுவிலையும் பதிஞ்சம். கிளிநூச்சி பொவில், விதானை, ஜனாதிபதி

"இப்படியே அலையிறம் இன்னும் ஒரு முடிவு இல்லை. போராட்டத்தை விட முடியாது. ஒரு முடிவு இல்லாமல் எங்கட பிள்ளையை கிழமை கொடுத்து தவிக்கிறன். பிள்ளையை நினைச் சால் நிதிதிரையும் வராது. தங்கமான பிள்ளை. நான்தான் தனிச்சப் போனன்." எனதன்னுடைய ஆற்றாமையின் துயர்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். உயிரிரையும் உறவுக் 10 வருடங்களும் அதற்கான போராட்டத்துக்கு 1000 நாட்களும் என்பதே நல்லாட்சியின் மகத்துவம் என்பது குறிப்பிட்டத்தக்கது."

இலங்கை தொத்துவ முரண்பாட்டு அரசியலில் கேலிச்சித்திரங்கள்

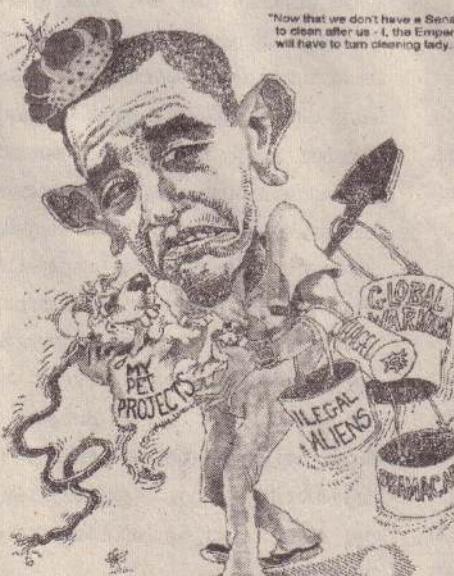
ரனன் லூரி (Ranan Lurie)

வெர் 26 ஆம் திகதி வைகாசி மாதம் 1932 இல் இஸ்ரேவில் பிறந்து அமெரிக்காவில் பிரபல காட்டுனிஸ்டாகத் திகழ்ந்தார். வெர் 1990 ஆம் ஆண்டு முதல் CSIS (மையம் மற்றும் மூலோபாய் சர்வதேச ஆய்வு மையம்) இல் ஒரு முக்கிய உறுப்பினராகவும், காட்டுன் செய்தித் தாளின் (Cartoon news) நிறுவனராகவும், பிரதான ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார்.

லூரி இஸ்ரேவின் (1957 - 1967) Yediot Aharonot இல் அரசியல் காட்டுனிஸ்டாக இருந்தார். பின்பு Life தெழில் (1968 - 1972) அரசியல் காட்டுனிஸ்டாகவும், முகப்பு அட்டை ஓவியக் கலைக்கருராகவும் பணியாற்றினார். 1964 லே ஒரு தனியான காட்டுன் ஓவியக் கண் காட்சியினை நடாத்தினார். இதில் பல்வேறு அரசியல் தலைவர்கள் பங்குகொண்டமை ஸ்ரப்பம்கமாகும்.

1972 இன் பிற்பகுதியில் Life பத்திரிகை முடிப்பட்ட பின் News Week கிள் அவரது அரசியல் காட்டுனிகள் வெளிவந்தன. பின் வாழிங்டனில் டிஸி கிள் news,

news and world report இன் மூத்த அரசியல் ஆய் வாளராகவும், அரசியல் காட்டுனிஸ்டாகவும் பணியாற்றினார். மேலும் தீண்டன் ஏரம்ஸ், டெம்வெஸ்ட் (ஜேர்மனி), அஃஷாலி விம்பன் (ஜப்பான்), நியூ யூயர்ஸெர் ஸ்டீமே (சுவின்ஸ்லாந்) போன்ற பத்திரிகைகளில் அரசியல் காட்டுனிகள் வரைந்து அரசியல் காட்டுன் உலகில் காட்டுன் வரைதலில் கிள் னால் சாதனை ஏற்படுத்தியவர் ரனன் லூரி. இன்றைய அரசியல் உலகை லூரியின் காட்டுன் உலகில் இருந்து பிரித்துநோக்க முடியாது. தனது காட்டுன் மாந்திரின் முகங்கள், உடைகள், ஆடையமைப்புக்கள் போன்றவற்றின் நுட்ப விபரங்களிலும், காட்டுன் மாந்தர் நடமாடும் பின்னணிக் களத்தின் நுட்ப விபரங்களிலும் அதிக கவனம் செலுத்துபவர்.

அமெரிக்க சென்ட்டில் (1973) ஜனநாயகக் கட்சியும், குழியரசுக் கட்சியும் லூரியின் காட்டுனிகளைக் கண்காட்சியில் வைக்க ஒரேந்தில் அழைத்த பெருமை இவரைச் சாரும். வெர் 2005 இல் நியூயோர்க்கில் ஒக்கிய நாடுகளின் தலைமையகத்தில் மிகப் பெரிய சமகால ஓவியம் ஒன்றை (யுனிட்டி ஓவியம்) உருவாக்கினார். இது 75 அடி உயரமும், 600 அடி நீளமும் கொண்ட மிகப் பெரிய சமகாலப் பட்டப்பு ஆகம்.

யசீர் அரபாத்தின் சமாதானமும், சமாதானப் புறாவின் நிலையும்

உலகப் பயங்கரவாதி

யான் ஓசாமா பின்டேடை நது சுயரூபத்தின் வெளிப்பாட்டை லூரி காட்டுனாக வரைந்தது.

உலகப் பொருளாதாரம் சோமாலியப் பின்னளை போன்று உருக்குலை நத காட்சி.

- தற்மதாஸ் -
(தொடரும்)

காதலின் பாடல்..

நான் காதலின் கண்கள் முயிரின் மது தொயத்தின் ஊட்டச் சந்து.

நான் ரோஜா மலர். எனது தொயம் வைக்கறையில் மலர்கிறது உடனே கண்ணி என்கென முத்தமிட்டு தன் நெஞ்சின் மீது வைத்துக் கொள்கிறான். நான் உண்மையான அதிர்ஷ்டத்தின் கிள்ளம் மகிழ்ச்சியின் ஒதாரம் சமாதானம், சாந்தத்தின் ஒரும்பம்.

நான் ஆழகின் உத்தின் மேல் புன்றுவல். கிளைன் என்கெத் தாண்மூச் செல்கையில் தான்பட்ட பாடுகளை யெல்லாம் மறந்துவிடுகிறான். அப்பும் அவனது வாழ்க்கை கிளிய கனவுகளின் ஏதார்த்தமாகிவிடுகிறது.

நான் மேலான கவிஞர் ஓவியரின் வெளிப்பாடு கிஶக் கலைஞரின் உற்சாகம். நான், தெய்வச் சிலை கருணைத் தாயாரால் அரவணைக்கப்படும் கழந்தை உள்ளத்தில் குழகான்டுள்ள தெய்வச் சிலை.

தொயத்தின் அழுகால் கேட்கும் போது நான் தோன்றுகின்றேன். நிர்ப்பந்தித்தால் ஒதுக்கிவிடுகிறேன். எனது முழுமை தொயத்தின் விருப்பத்தையே தொடர்கிறது வேற்றுக் கருவில் வேண்டுதலை நான் தவிர்த்து விடுகிறேன்.

எவாளின் மூலமாகவே நான் ஒதாமுக்கு அறிமுக மானேன். விலக்கப்படலே அவனுக்குப் பரிசாய்க் கிடைத்தது. என்றாலும் நான் சாலமோனுக்கு என்கென அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன். என்னிலிருந்தே அவன் ஞானம் பெற்றான்.

நான் வெறலைக் கண்டு புள்ளகைத்தேன் தர்வாடாவை அழித்தேன். ஒருந்தாலும், கிளியோபாத்ராவுக்கு மனிழம் கூட்டுளைன். அதன் நடவடிக்கை நதிப் பள்ளத்தாக்கில் சமாதானம் நிலவியது.

நான் கால்களைப் போல - என்றைய நாலை உருவாக்குகிறேன். நாலையை தினத்தை அழிக்கிறேன். நான் கடவுள் போல - படைத்தலும், அழித்தலும் நானே. நீலமலரின் பெருமூச்சை விட எனக்கு கீழிமை அதிகம். சீறும் புயலைவிட. எனக்குக் கொடுமை அதிகம்.

அன்பளிப்புகளால் என்கென மயக்கிவிட முடியாது. பிரிவுகள் கண்டு நான் நம்பிக்கை யிழந்துவிடுவதில்கலை. வறுமையால் என்கென தூரத்திவிட முடியாது. பொறாமை, என் விழிப்புணர்வை நிறுப்பனம் செய்துவிடாது.

பைத்தியம், நான் குருப்பதன் அடையாளமல்ல. என்கெத் தேடுகின்றவர்களே, நான்தான் உண்மை மன்றாடும் உண்மை.

உங்களது உண்மை என்கெத் தேடுப் பெற்றுப் பாதுகாக்கும் போதுதான் என் ஒழுக்கம் விளங்கும்.

-கல்லீஸ் ஜிப்ராவ்- தமிழில் கவிஞர் புவியரசு

மகாகேவ ஜயர் ஜயாம் சர்மா

சிரித்து வா ட்டோம் ட்டோம்

சிரித்து மகிழ்கின்ற நிலையானது மனிதனுக்கு மட்டுமே சிறப்பான ஒன்றாகும். விலங்குகளுக்குச் சிரிக்கத் தெரி யாது. மனிதனைப் போன்று மகிழ்ச்சியை வெளிப்ப தேத்தவோ அதனை அனுபவிக்கவோ தெரியாது. அதுபற்றி எதுவுமே புரிந்து கொள்ளும் நிலையிலும் அவைகள் இருப்பதில்லை. ஆனால் மனிதர்களில் பலர் தமக்குக் கிடைத்த இந்த அருமையான பண்பினை உணர்வதே இல்லை.

ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கின்ற வேளையில் முதலில் அவரைப் பார்த்து ஒரு புன்முறவுவையாவது செய்ய வேண்டும். நலமாக இருக்கிற்களா? என்று ஒரு வார்த்தையாவது பேச முயலுதல் வேண்டும். இப்படிச் செய்கின் றவர்கள் இன்று குறைந்து கொண்டே வருகின்றார்கள். அவரைப் பார்த்து நாம் ஏன் சிரிக்க வேண்டும்? அவரிடம் ஏன் நலம் விசாரிக்க வேண்டும்? இதனால் பெரிதாக என் நான்தோன் வந்துவிடப் போகிறது? என்று என்னுகின்ற மன ப்பாங்கே அதிகம் இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

நன்பர் ஒருவரைச் சந்திக்கின்றோம் என வைத்துக் கொள்வோம். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னர் அவர் எதிர்படுகின்றார். கண்டவுடன் முதலில் சிரித்தால் அவர் மகிழ்ச்சிப்படுவார் அல்லவா? அவரைப் பற்றி அக்கறையுடன் அன்பாக நாலு வார்த்தை விசாரித்தால் மேலும் மனம் கிழ்வார் அல்லவா?

அவர் சொல்லுவதை அக்கறையுடன் கேட்டு அதற்கு கியைபாக நாங்களும் பேசினால் குறைந்தா போய் விடுவோம்! நாங்கள் பேசும் வார்த்தைகள் நன்பின் மனத்துக்கு திதமாக அமையுமானால் அவரின் முகமும் மறைமும். அதேவேளை அவரது அகமும் மலரலாம் அல்லவா! அதைவிடுத்து அவரைக் கண்டும் காணாமல் போவதும் கண்டு அவர் பேச்கூக் கொடுத்தபோதும் அதனைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் புறக்கணிக்கும் நிலையில் இருப்பதும். அவர் புன்முறவுல் காட்டியபோதிலும் வெடுக்கிண முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளலும், பண்பாகுமா அல்லது மனிதனுக்கு அடுக்குமா?

அவர் நம்மை முன்னர் ஏதாவது மனம் நோக்க செய்த வராகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அவர் நன்பராக இருந்திருக்கிறார். நீண்ட நாளின் பின்னர் சந்திக்கின்றார். அப்பொழுது பழைய விஷயங்களை மனதில் ஏற்றிக் கொண்டு பாராமுகமாக, பண்பில்லாமல் நடப்பது என்பது சரியானதா என்பதைச் சுற்று நின்று நிதானித்துப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது அல்லவா?

ஒருவருடைய வீட்டுக்குப் போகின்றோம். அங்கு சில வேளை எங்களுக்குப் பிழத்திமில்லாத சாப்பாடுகள் தற்பட்டாலாம். எங்களுக்குப் பிழக்காத கூழல் கூடக் காணப்படலாம். ஆனால் நாங்கள் சிரித்து மகிழ்ந்து அங்கே அவர்களுடன் உறவாடும் பொழுது அவர்களும் மகிழ்

புறக்கணிக்கப்படுவதை எவருமே ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். புறக்கணித்தல் எனும் குணத்தை பறந்தள்ளால் அவசியமே. விமர்சனம் எனும் பெயரால் வீண்வாதும் எழுகிறது. வீண்வாதும் முற்றிலிழின் விபர்தம் விளைந்து நிற்கும். இலக்கியத்தை விமர்சியுங்கள். எழுத்துக்களை விமர்சியுங்கள். எழுதி நிற்கும் மனிதர்களை விமர்சிக்க முயல வேண்டாம்.

பலவீணமுடையாரை பலவீணமாக்கல் நல்லதல்ல. பலவீணமாக்க முயன்றால் எங்களையும் பலவீணம் பிழத்துக் கொள்ளலாம். விமர்சனம் செய்வது இலகுவானது. அதனை எதிர்கொள்வது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. ஒருக்கவே விமர்சனத்தை எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் எல்லா இடத்துக்கும் செய்வது உகந்த செயலும் அல்ல.

செய்யக்கூடாது என்றவுடன் செய்யவேண்டும் என்னும் எண்ணாம் வரும். தொடக்கூடாது. பார்க்கக்கூடாது. பேசக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லும் பொழுது சொல்லுவதற்கு எதிராகவே செய்ய வேண்டும் என்னும் எண்ணாம் உருவாவதையும் நாளாந்த வாழ்க்கையில் காணுகின்றோம். சொன்னவை சரியானதாக இருந்தாலும் இங்கே சொல்லும் முறைதான் சிக்கவுக்கு வழியாகிறிற்கிறது.

ஆகவே சொல்லும் வழியை கட்டாயம் மாற்ற வேண்டும். செய்யக் கூடாது என்னும் வார்த்தையினை எடுத்துவிட்டு - இப்படிச் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும். செய்துதான் பாருங்களேன் என நயமாக கட்டளையாக இல்லாமல் சொன்னால் நிச்சயம் நினைந்த கருமம் நிறைவேறுவது இலகுவாகிவிடும். அதைவிடுத்து "செய் அல்லது செத்து மதி" என சர்வாதிகார தோரணையில் சொன்னால் இருப்பதுகூட இல்லாமலேயே போனாலும் போய்விடலாம். சொல்லும் விதம்தான் மிகவும் முக்கியம் என்பதை யாவரும் மனத்தில் இருந்துவது மிகமிக அவசியமானதாகும்.

இருண்ட மனமும் இருண்ட வார்த்தைகளும் இடெருக்கு வழியாக அமைந்தே விடுகின்றன. தெளிந்த மனமும் திறந்த வார்த்தைகளும் செம்மைக்கு வழிசைத்து விடுகின்றன.

விற்பனை நிலையங்களிலே வேலை பார்க்கின்றவர்கள் தங்களுக்கு எவ்வளவு வருத்தங்கள் இருந்தாலும் வருகின்ற மக்களை இன்முகத்துடன் வாருங்கள் உங்களுக்கு என்ன தேவை என்று புன்முறவுடன் தான் வரவேற்று நிற்கிறார்கள்.

வருகிறவர்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்தவராகவோ அல்லது உறவினராகவோ இருக்கமாட்டார்கள். என்றாலும் முக மற்றும் வரவேற்பது அங்கு போகும் அனைவருக்கும் அகமகிழ்வை ஏற்படுத்துவதாக அமைகிறதல்லவா? இது எங்களுக்கு நல்லதொரு பாடமாக இருக்கிறதல்லவா?

பபட்டாங்கள் பெற்று உயர் பதவிகளில் இருந்தாலும் முகமற்றசியுடன் இருக்க முடியாவிட்டால் படித்த படிப்பும் பார்க்கும் பதவிகளும் பயனற்றாகிவிடாதா?

"அகத்தின் அழகு முகத்திற் தெரியும்" என்பதை அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் அகத்தை மட்டும் அசையாமல் வைத்து இருக்கின்றோம். எனவேதான் எங்கள் அகத்தின் இயலாமையை மற்றவரிடம் பிரதிபலித்து நின்றுவிடுகின்றோம்.

படிப்பு, பதவி, பணம், அந்தஸ்து இருந்தாலும் சிரிப்பையும், மகிழ்ச்சியையும் வாங்கிவிட முடியுமா? இவைகள் அனைத்தும் நிறைந்தவர்களிடம் சிரிப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் பற்றிப் பேசினாலே அதற்கும் சேர்த்து விலை பேசும் நிலையிலோதான் அவர்கள் இருப்பார்கள். கிடைக்க வேண்டியது அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியும் நல்ல முக மற்றசியுந்தான்.

இதனைக் கொடுத்தால் தான் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். தேவையாக்கும் ஓட வேண்டாம். பணம் கொடுத்தும் வாங்கவும் வேண்டாம். யாவும் உங்களிடம் தான் இருக்கிறது. வெளியில் கொண்டுவெறுவதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

எனவே சிரித்து வாழுவோம். சிரிக்க வாழ்ந்திடாமல் சிறக்க வாழுவோம். காணும் பொழுதல்லாம் கைகளுக்கி, கண்களால் மகிழ்வைக் காட்டி அன்றலர்ந்த தாமரையாய் அகமும் முகமும் மலர இன்று முதல் செய்து பாருங்கள் எல்லாமே இனிப்பாயும் இன்பமாயும் தெரியும்.

நன்றி : பன்முகம்

TOPAZ

NO. 01

SHOP IN JAFFNA

பட்டு சேலைகள்
காஞ்சிபுர சேலைகள்
சுதார் மற்றியல்கள்
செட், கோட் வகைகள்

சிறுவர்களுக்கான
பெஷன் ஆடைகள்

WE ARE SPECIALISTS
WEDDING SUITS | WEDDING SHREES
PARTY DRESSES | WEDDING FROCH
PARTY FROCHS AND ALL
HOLIDAY OUTFITS

TOPAZ

TOPAZ TAILORING

No. 72, Grand Bazaar,
Jaffna.
Tel : 021 222 4743
Fax : 021 222 7645

No. 80/24, Kasthuriyar Road,
Jaffna.
Tel : 021 222 4643
E-mail : agntopazmall@gmail.com

TOPAZ MALL

No. 195, Power House Road,
Jaffna.
Tel : 021 222 4933
021 222 7445

வாழக்கூடமயாளர்கள் அனைவருக்கும் தீவாவளி நல்வாழ்த்துக்கள்

TILKO JAFFNA CITY HOTEL

ஸாம் நிறைந்த விருந்திநாம்பல்களுடன்...

சொகுசு அறைகள் | உடற்பயிற்சி கூடம்
அறுசுவை உணவுகள் | மண்டப வசதி
உய்தா மதுயாளங்கள் | நீர்ச்சல் தடாகம்
மதுயாள விடுதி

கடல் அலைகளுடன் உங்கள் பொழுதை
களிப்புடன் கொண்டாட

CHARTY BEACH RESORT

PARK VIEW HOTEL
NO. 107, KANDY ROAD
(NEAR JAFFNA DISTRICT SECRETARIAT)
JAFFNA.

CHARTY BEACH RESORT
CHARTY, VELANAI,
IAFFNA, SRI LANKA.

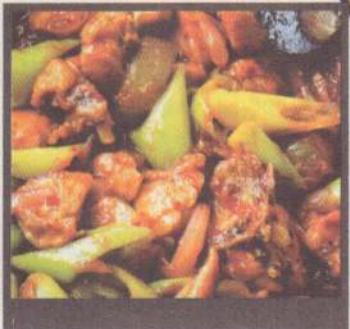
FORTWAY HOTEL
MAIN STREET,
(3RD CROSS STREET JUNCTION)
JAFFNA.

E-mail : info@cityhoteljaffna.com Web : www.cityhoteljaffna.com Tel : 021 222 5969 021 720 0707

KUPUTHU HOTEL

CHINESE, INDIAN & SRI LANKAN FOODS

உங்கள் குடும்பத்துடன் சுவையான
உணவுகளை உண்டு மகிழ்ந்திடுங்கள்...

KANDY ROAD, KODIKAMAM. | T.P : 021 227 1661, 077 950 7751

தீபம் பத்திரிகை மற்றும் தொலைக்காட்சிக்கு அனைத்து மாவட்டங்களிலிருந்தும் விளம்பர
முகவர்கள் கேவைப்படுகின்றார்கள். உடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய தொலைபேசி ஒலைக்கம்

077 198 9445

நெடப் பத்திரிகை இல. 151, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பானம் என்ற முகவரியில் உள்ள நோர்சி மீற்யா (பிறவேற்) லிமிடெட்
நிறுவனத்தால் 24.11.2019 அன்று உச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.